

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Dagene stækkes og mørkne i Nord

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Dagene stækkes og mørkne i Nord", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 415. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid120859.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 203 .

Dagene stækkes og mørkne i Nord,
Til knap der er Dag-Skiær tilbage,
Alt som det gik paa vor syndige Jord,
I Heden-Olds Efteraars-Dage;
Heltene døde og Guderne med,
Røvere saaes med Spøgelse lege,
Sygelig kun paa »det hellige Sted«
Glimted en Lampe med døende Væge,
Svæved en Skygge af Dag-Kongens Glands!

416

Selv dog naar Solen forsvinder i Nord,
Kan Seier dog Mørket ei vinde,
Mælke-Vei mister ei Dag-Kongens Spor,
Og Nord-Lys om Soel-Glandsen minde,
Mindet i Norden er Moder til Haab,
Mørket i Norden som Helvede hadet,
Gammelt sorn Bavnen og Julen det Raab:
Velkommen Lys-Helt fra Iiskampe-Badet!
Velkommen Soel-Hverv i Steen-Bukkens Tegn!

Her da fra Heden-Old legedes Jul,
I Norden har Lys-Glæden hjemme,
Børnene her har med Solen lagt Skjul,
Da Engle gav Jule-Nat Stemme,
Derfor hver Tale om Lyset i Løn
Altid i Norden saa gjerne Man hører,
Derfor hver Sang om den lille Guds Søn,
Soel-Gud i Svøb, os saa inderlig rører,
Skille vi kan ikke Glæde fra Jul!

Kom da den Dag, nei, den bælgmørke Nat,
Da meer vi ei hørde med Glæde,
Hvordan ved Mid-Nat det lysned saa brat,
At Fuglene tog til at kvæde,
Himmelen sang: nu er Frelseren fød,
Ønskede Jorden med Lyset til Lykke;
Nattergal da var i Norden uddød,
Bøge-Blad meer ei paa Klinten et Smykke,
Kiærlighed meer os ei Lyset i Løn!

Krøb da end Evigheds-Solen i Skjul,
Fortørnet af Døgnets Unoder,
Immer i Nord Man dog legede Jul,
Og Glæde den kaldte sin Moder!
Vinter-Soelhverven i tusinde Aar
Signede Dagen, som fødtes i Østen,
417 Og selv da Jul havde knappeste Kaar,
Svang sig fra Bjerg over Slette dog Røsten:
»Lys er oprundet, stat op og bliv klar!«

Lys er oprundet, stat op og bliv klar!
Som fordum det toned fra Bavne,
Høiest i Nord, naar Man Budskabet bar,
Ei Solen de meer skulde savne;
Som det gienlød i den mørkeste Tid,
Julen har fristet paa Fjeld og i Dale,
Nu, da i Vente er Vaaren saa blid,
Høit skal udsjunges i Hytter og Sale,

Hjerterne bringe en glædelig Fest!

Lys er oprundet, stat op og bliv klar!
Ja, det er vort Løsen i Norden!
Vor Jul og vor Glæde af Lyset vi har,
Oplysning skal voxer paa Jorden,
Voxer, som Barnet i Krybben nedlagt,
Evigheds-Solen i Støvtraade-Svøbet,
Langsomt udvikle sin himmelske Pragt,
Klare med sig baade Bølgen og Støvet,
Klarheden naaer paa Forklarelsens Vei!

Velkommen, Lys! som har Liv, som har Aand,
Guds Ord, som har Tunge og Mæle!
Velkommen, Gud med den barnlige Haand!
Sig fryde nu Menneske-Sjæle!
Lys i dit Lys, Herre *Jesus!* vi see:
Solen, som steeg for ei mere at dale!
Kiækt kan ad Natten nu Børnene lee,
Oldingen glad hilse Vinterens Svale,
Jule-Leg kun er nu Dødnings-Dands!